

РЕШЕНИЕ

№ 4998

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1340** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Жалбоподателят Л. С. Т. чрез адв. А. оспорва Заповед № 267/08.01.2022г. на П. Д. Д. –мл. автоконтрольор 03 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП. Твърди се, че заповедта е нищожна като издадена от ненадлежен орган, изтъква се незаконосъобразност поради следните съображения: несъобразяване с целта на закона и липса на определен конкретен срок на наложената принудителна мярка, сочи се недоказаност на извършено нарушение, маловажност на деянието, невръчването ѝ по надлежния ред, допуснато от съставителя ѝ незаконосъобразно предварително изпълнение на наложената мярка, допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с практиката на ВАС. Претендира разности.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът –мл. автоконтрольор 03 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не

изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 267/28.01.2022г. на П. Д. Д.–мл. автоконтрольор 03 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б."б"от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС , но за не повече от 18 месеца. Отнето е и свидетелството за управление на МПС №283824150. В заповедта е посочено, че бил съставен АУАН№ 349843/27.02.2022 г. против жалбоподателя като е установено, че на 28.01.2022г. около 21,17 часа в [населено място] управлявал личния си си автомобил „Сузуки Витара“ с рег. [рег.номер на МПС] , след като е употребил алкохол. Същият бил изпробван с техническо средство Дрегер 7410 с фабричен № ARMJ-0375, който отчел резултат 1,39 промила на хиляда в издишания въздух. На водача бил издаден талон за медицинско изследване.

При съставяне на АУАН нарушителят бил уведомен за започване на производство по издаване на ЗППАМ.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 28.01.2022 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 08.02.2022 г.,поради което е допустима за разглеждане. От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14-дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – П. Д. Д. –мл. автоконтрольор 03 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 513з-2563/22.04.2015г на Директора на СДВР , Заповед 513з-1618/26.02.2018г./л.19/на директор на СДВР и Заповед 81213-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи/л.18/. От изложеното следва неоснователност на възражението за нищожност на оспорения акт.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл. 171, ал. 1, т. 1 б. Б от

ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл. 171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка – на 28.01.2022г. около 21,17 часа в [населено място] управлявал личния си си автомобил Сузуки Витара с рег [рег.номер на МПС] , след като е употребил алкохол. Същият бил изпробван с техническо средство Дрегер 7410 с фабричен № ARMJ-0375, който отчел резултат 1,39 промила на хиляда в издишания въздух. На водача бил издаден талон за медицинско изследване №086029, който той е подписал, като е посочил че е уведомен за съдържанието му. В последствие водачът се е явил за изследване на кръвна проба, като резултатът е обективиран в протокол за химическо изследване, от който е видно доказано количество алкохол в кръвта на С. – 1,25промила. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН , който жалбоподателят е получил като е посочил, че има възражения, така и от събраните в хода да производството писмени доказателства.

Съгласно чл. 171 т. б.“б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно му, но за не повече от 18 месеца.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни.

Липсва нарушение на процесуалните правила от такъв характер, че да е засегнато правото на защита на жалбоподателя. Оспорената заповед е връчена лично срещу подпис на Т. на датата на съставянето ѝ, поради което не е ясно поради какви причини се твърди ненадлежно връчване на акта. Предвиденото предварително изпълнение на принудителната мярка е по силата на закона, а не по разпореждане на органа, както е посочено в самия акт, като при несъгласие е предвиден законово регламентиран начин за оспорване на заповедта в частта за предварителното ѝ изпълнение. По делото липсват данни тази възможност да е използвана. В акта се съдържат фактически и правни основания за издаването му, нарушението е безспорно доказано, за което са налични писмени доказателства.

Досежно възражението, че в заповедта не е конкретизиран срок на действие на принудителната мярка, то съгласно закона, този срок е до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца т.е органът не е определил срок извън рамките на законовия. Същевременно, с оглед защитата на обществения интерес и при действителното наличие на описаното в заповедта нарушение, в преобладаващата си практика ВАС приема, че мотивите на административния орган относно фактическото установяване на нарушенията, вкл. такива съдържащи се в други документи от преписката, могат да бъдат възприети и като мотиви за определяне срока за налагане на ПАМ /така Решение № 3115 от 12.03.2018 г. по адм. д. № 12709 от 2017 г. на ВАС, Решение № 961 от 23.01.2018 г. по адм. д. № 10633 от 2017 г. на ВАС, Решение № 12245 от 13.10.2017 г. по адм. д. № 9208 от 2017 г. на ВАС/. В конкретния случай в обстоятелствената част на оспорената заповед се съдържат мотиви, касаещи тежестта на нарушението, предвид установеното високо съдържание на алкохол в кръвта на водача и собственик - 1,39 промила. Освен това, към административната преписка е приложена и справка за извършените от жалбоподателя предходни нарушения по ЗДвП като водач на МПС, които административният орган е имал предвид при определяне на срока, за който е наложена принудителната административна мярка. Тези обстоятелства обосновават определянето от административния орган на максималния предвиден от закона срок за прилагане на процесната ПАМ. Тук следва да се отбележи и обстоятелството, че спрямо Т. е предприето и наказателно преследване за извършено престъпление от общ характер по чл. 343б ал.1 от НК, което още веднъж обосновава извод за правилността на наложения максимално предвиден срок на мярката и липсата на основание за обсъждане на въпроса с маловажността на случая.

Настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед е издадена при спазване на принципа на законност - чл. 4 АПК, тъй като е издадена в рамките на установените със закона правомощия на органа, на основанията и по реда, установен със закон. Заповедта съответства и на целта на закона - да се запази живота и здравето на участници в движението и да се предотврати възможността за извършване на повторно нарушение от същото лице. Оспорващият не е бил лишен от право си на защита, тоест и изискването на чл. 8 АПК е спазено. В тази връзка следва да се отбележи, че предвид наличието на надлежно събрани доказателства, които установяват материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ не е налице и нарушение на разпоредбата на чл. 35 АПК, тъй като при издаване на административния акт са установени всички факти и обстоятелства от значение за случая.

При цялостната проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК, съдът констатира, че е издаден от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, съгласно материално правните разпоредби и в съответствие с целта на закона. Следователно, с издаването на процесната заповед точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на алкохол, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините. Не се констатира нарушаване на правото на защита на

жалбоподателя.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т.1 б. „б“ от ЗДВП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Л. С. Т. чрез адв. А. против Заповед № 267/08.01.2022г. на П. Д. Д. –мл. автоконтрольор 03 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДВП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: